

Carnet de **RUTA**

Sobre la descristianització

Una de les qüestions actuals més debatudes és la religió i, sobretot, l'actitud d'alguns capellans del període post-conciliar. Els cristians, que som església i, per tant, involucrats en la problemàtica posada a la palestra, testimoniem la seva revalorització, però, també, la discrepància de l'apostolat entre partidaris d'un immobilisme arcaic o els evolucionats a ultrança.

Al nostre país el trasbals s'acusa més profundament, perquè les circumstàncies permeten aflorar el nivell existent de descristianització. I allò més greu és que la denúncia no ens relaciona pas amb les disposicions conciliars, sinó amb la instrucció religiosa que s'havia donat a les generacions anteriors. Ens parla d'una descristianització, encoberta i dissimulada pels convencionalismes que cultivava la mateixa església.

El poble, aquell que de religió sap l'apresa al cercle parroquial, escoltant la homília o les predicacions quarismals d'oradors brillants—sovint amb més tòpics que doctrina—, ha vist amb perplexitat com s'esbandien les pràctiques tradicionals, amb les quals atribuïa el ferment d'una vida espiritual. No estava preparat per a una revalorització tan radical, perquè del cristianisme només n'havia descobert la clofolla sense tastar-ne el fruit; no estava avesat a viure en cristià, sinó a fer del cristianisme objecte d'una pietat deformada o suport maliciós per a millorar qualsevol nivell social.

Es vivia habituats a una església compromesa, risc que contribuiria molt a la descristianització. No era possible l'obligació de beneir els defectes elementals i lògics de qualsevol estructura humana perquè, l'església com església, cal que es mantingui fidel a si mateixa i lliure per a refusar l'equívoc o la discriminació. Llavors ens adonem que els fidels tenien idees superficials i decoratives del culte, amb processons i novenes incloses i que en intentar retrobar al Crist, que només coneixia de nom, emmalalteix víctima de frustracions espirituals.

Ens plauria fer un seguit de preguntes objectives, perquè considerem injust acusar als fidels de llur descristianització. L'assistència a les esglésies durant les darreres dècades, ha estat impressionant; mai no havia anat a missa tanta gent. És després, alleugerit l'ambient de compromís, que molts ja no s'avergonyeixen de l'escepticisme i les estadístiques redueixen percentatges.

Vivim una època de sinceritat i franquesa i ens ho podem dir tot, sense el temor d'ofendre'ns. Per això repetim que, llevat de la paraula del Crist, tot és trasnudable i discutible. Com escriu el Pare Jordi Llimona: tot és història. I la història,ensem nosaltres, sempre és passat, suma de vivències de temps viscuts, però renovant-se i sense permetre que llurs actualitats mantinguin valors permanents. En tot cas són camí per a perfeccionar la mateixa vida.

No hem de creure que una doctrina com la nostra, s'ancorés a uns temps i a uns prejudicis. Però allò que falla no són les normes conciliars, ni les discrepàncies clericals, sinó les experiències apostòliques. Als cristians no els hem pas d'identificar pel fet d'anar a missa, sinó perquè, també, visquin, es comportin i reaccionin amb llurs principis evangèlics.

ALOT

Ramos
Ramos - Ramos - Ramos

**Calzados
ROVIRA**

Presenta las más recientes
Novedades en Calzados Infantiles

Kiowas Señorita Charol arrugado
Kiowas Caballero Box-Calf Negro

Calzados de Señora
de las acreditadas marcas

CLAR
CREACION
KURHAPIES
ORBI
PORTA
PIEDELÍ
SANATORIO DE LOS PIES, etc.

Obsequio de Globos a los niños